

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

II. Formavit igitur Dominus Deus hominem, de limo terræ. Genes. c. 2. v.
7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

versali Conceptionis diluvio, obtinuisse gratiam, ut minimè mactatus, nullâ unquam maculâ fuerit fœdatus?

* *
*

§. 7. *Anagramma.*

Ave pVra à Labe, aMantI DI-
LeCta!

7.

*Ave pura Regina, summo amanti dilecta!
Versio litteralis
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.*

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS II.

§. I. *Scriptura.*

DEI Mater pVrè ConCepta,
terra Virgo.

8. Genes. c. 2. v. 7. *Formavit igitur Dominus
DEUS hominem, de limo terræ.*

A Mari, ad terram progredior, & immaculatam Deiparæ Conceptionem sic ulterius profector: Formatum à Deo primum hominem, de limo terræ, & quidem de terrâ etiamnùm Virgine, innocente, purâ, utpote nulli hucusque maledictioni subiectâ, sacra abundè exhibet Historia. Porrò cum, teste Apostolo, primus ille parens noster Adam, fuerit *forma futuri*, & secundi Adami, Domini nostri, figura; Hinc dubium nullum remanet, quin Christus quoque, utpote Divinæ suæ personæ dignitate, Adamum illum infinitè excedens, è terrâ fuerit formatus purissimâ, omnisque maculæ experte, scilicet Beatissimâ Virgine, non tantùm nulli subiectâ maledictioni, sed plenâ insuper omnî benedictione, juxta illud Psalmistæ: *Benedixisti Domine terram tuam.* Nec immeritò MARIAM Terram dicimus; ut enim terram nostram diversos producere fructus cernimus, ut sibi, & utilitati hominum deservientes, sic neminem latere potest, produxisse MARIAM, & peperisse nobis illum *Benedictum fructum ventris sui*, qui salutem mundo attulit universò. Testem fortè, in Conceptûs hujus confirmatio-

Rom. c. 5.
v. 14.

Psal. 34.
v. 1.

nem, desideras? omnî exceptione majorem invenio, Virum, ex Apostolico Collegio, in paucis præclarissimum, S. Andream, ita Crucem sententiæ huic præferentem. *Sicut*, ait ille, *primus Adam formatus est ex terrâ, antequàm esset maledicta, ita secundus formatus est ex terrâ Virgine, nunquàm maledictâ.* Quod idem Sanctus quoque Pater Dominicus clarè confirmat, his verbis: *Sicut primus Adam fuit ex terrâ Virgine, & nunquàm maledictâ formatus, ita decuit in secundo fieri.* Nec prætereunda hîc videtur celebris illa, licet factis proluxa, hanc in rem D. Bernardini Senensis Sermocinatio: *Certum est*, ait ille, *quòd DEUS creavit Adam, sine peccato originali, ex limo terræ, deinde ex costâ ejus creavit Evam, & sine peccato: & certum est, quòd Christus incarnatus fuerit DEUS, & homo, & fuit major, quàm Adam, & Eva, & majoris dignitatis, & tantum interest inter eos, quantum inter creatorem, & creaturas; modò non est credendum, quòd ipse Filius DEI voluerit nasci ex Virgine, & sumere ejus carnem, quæ esset maculata ex aliquo peccato originali? imò, credendum est, quòd voluit sumere carnem ex carne purissimâ, & quòd ejus Mater fuerit plus, quàm Eva, & Adam, qui creati fuerunt sine peccato originali.* En! quàm præclare conceptum hunc gravissima SS. Patrum auctoritas stabiliat? Addo prætereà ingeniosam D. Ruperti nostri, super illa Isaia verba: *Generationem ejus quis enarrabit?* expositionem: *Signatè*, ait,

In Epistol.
Presbyt.
Achaiz.

Lib. de
carne
Christi
c. 17.

Tom. 4.
Serm. 49.
post Pasch.
c. 1.

c. 53. v. 8.

ait,

Lib. 2 in
Isaiam
c. 19.

ait, de terrâ viventium dicit, non verò morientium, ut intelligatur, de eâ Virgine nasciturus Christus, quæ mortua, illâ infamâ peccati morte, non fuerit, quâ omnes in Adam moriuntur. Hanc igitur Terram, qui terrâ incolimus, colamus, huic, qui terrenis hucusque vanitatibus nimium adhæsimus, filiali impostèrùm devotione adhæreamus, ab hac Virgine illibatâ, illibatam cordis, carnisque munditiem, immundi terræ peccatricis filij, impetremus, ut corpore quidem in terrâ positi, mente tamen in Cœlestibus continuo habitantes, tandem de terrâ hac mortali, per obitum, abscissi, videre mereamur bona Domini, in terrâ viventium.

§. 2. *Authoritas.*

9. B. ALCVINVS, MARIÆ à Labe Defensor.

1. *Semen serpentis, Originalis peccati primordium* interrogat 75. in gen. per quod explicatur illud: *Inimicitias ponam inter semen tuum, & semen illius.*
2. *Maria fuit lana mundissima, & Virginitate clarissima &c. Eratque talis ac tanta, ut sola digna fuerit, quâ nullus alius indueretur, nisi augustâ præditus dignitate. Ita Spiritus Sanctus Superveniens in Beatam Virginem, & Virtus altissimi, obumbravit eam, ut lana fieret Divinitate purpurata, solummodo æterno Imperatore indui dignissima, & sic facta est Beatissima Virgo Theothocos &c.* lib. 3. de Trin. c. 14.

§. 3. *Ratio.*

10. Maria est Causa, non Deterior effectus.

Causa nequit esse deterior suo effectus: Ergo MARIA infici non potuit peccato originali. Ant: constat ex communi mente Philosophorum: quidquid enim perfectionis est in effectus, hoc eminenter, virtualiter, vel formaliter, est in causâ: atqui, si causa esset deterior effectus, aliquid perfectionis esset in effectus, quod non esset in causa, Ergo &c. Conseq, etiam probatur: MARIA est causa, Christus est effectus, ut enim ait S. Amadæus: *Maria est puerus clausus, & signatus, de quo*

Hom. 7.
de laud.
Virg.

egressus est fons domûs David. Atqui non habere peccatum originale, seu ejus carentia, est aliqua perfectio; quia importat justitiam originalem. Ergo si MARIA habuisset peccatum Originale, quod tamen Christus nullo modo habuit, causa fuisset deterior suo effectus.

§. 4. *Historia.*

festIVITAS ConCeptionIs, ab An- seLMO InChoata, In EC- CLESIA recepta.

DIVI Anselmi, Cantuariensis Archiepiscopi, & Angliæ Primatis, Clarissimi Benedictinæ nostræ familiæ luminis, super omnia præclarissime gesta, honor præcipuus, à singulari, in Beatissimam DEI genetricem, studio promanavit, quod ex eo vel maxime apparuit, dum immaculatam dictæ Virginis Conceptionem, non solum, suis in Libris publicè defendere, Festumque hujus Mysterij diem, in dicto suo Episcopatu, Solenniter celebrandum, primus introducere voluit, verum etiam alios quoque Angliæ Co-Episcopos (communicatâ ipsis paulò ante recensitâ Elfini Abbatis Historiâ) ad eandem devotionem propagandam fervidè cohortatus est, verba hæc formalia suæ ad eos Epistolæ inferens: *Non puto, verum esse Virginis amatorem, qui celebrare respuit Festum suæ Conceptionis.* Unde mirum minime videri debet, altesatam mysteriosam Festivitatem per complures exindè Provincias, Urbes, Universitates, successivo progressu, receptam, in totâ tandem Ecclesiâ, sub præcepto institutam, nostris jam temporibus, solenni octavâ celebriorem, indulgentijs, è thesauro S. Matris Ecclesiæ auctam, tantum sumpsisse incrementum, non nisi devotissimo huic Præfuli, præ omnibus alijs, adscribendum. Et nonnè Virgo ipsamet Beatissima, ob tantum, pro honore illibatæ suæ Conceptionis, laborem, gratam se Anselmo exhibuit? vinci certè tantis, à famulo suo sibi exhibitis, devotionis officijs, non est passa, dum Matrem se, in pluribus occasionibus, ei præstitit gratissimam

mam simul, ac gratiosissimam, eo præfertim tempore, cum obscurâ aliquando nocte, præceps ex alto delapsus, non sine præsentissimo mortis periculo, in clamatâ Divinæ Genitricis ope, nec minimum damnum perpeffus, non sine miraculo, surrexit innocuus. *Petrus de Alva in sole verit. Bivarius in Anselmo vindic. Card. Baron. Bucelin. ad diem 21. April.*

§. 5. *Symbolum.*

12. PROXIMA DEO, sine peCCato.

Aurea, quam cernis, stat littera *proxima prima*,
B. *Benedicta* gerens, B. *Bona* cuncta ferens
Alpha Christus erat; sed littera *proxima prima*
Ter pura, genitrix ter quoque pura fuit.

Non arguas proximum. Et non despicias eum
Eccli. c. 31. v. 41.

§. 6. *Antiquitas.*

13. pVella, fVnDaMento InIeCta.

INter primaria, haud immeritò, orbis miracula numerabatur Templum illud, quod in Asiâ, per Ducentos, & Viginti annos continuos, labo-

riosissimè, immensis sumptibus; exædificatum, Dianæ, fictæ illi gentilium Divinitati, ab infidelibus populis dedicabatur. De hoc templo id, præ reliquis, notatû dignum scriptores referunt, quòd, cum primum ibi lapidem fundatores posituri essent, Puellam quandam Virginem, unâ cum lapide, vivam fundamento iniecerint, non elegantissimæ tantum formæ, verum etiam pretiosissimis indutam vestibus, ac monilibus, incomparabilis valoris, superbissimè adornatam. Sperabant nimirum superstitiosi illi populi, tam speciosâ puellæ formâ illuc repositâ, tam pretiosum ædificium longissimo tempore duraturum, ac in ipsam quasi æternitatem, facili negotio, conservandum esse.

Dicam ego potiùs, non superstitiosâ quâdam impressione, sed piâ de Virgine Matre persuasione, Puellam fundamento injectam, MARIAM fuisse, & quidem ab ipsomet Unigenito DEI Filio, cujus *fundamenta, in montibus Sanctis*. Cum enim Divina omnipotentia, ac Sapia opus quoddam, non per ducentos viginti duntaxat annos, sed *ab initio, & ante sæcula* creans, & exædificans, illud (MARIAM scilicet) non fictæ cuidam, sed uni, ac veræ Divinitati, sibi nimirum ipsi, à principio, dedicare vellet, Virginem fundamento iniecit, id est, ipsam MARIÆ Conceptionem, tanquam totius reliquæ vitæ fundamentum, Virginem voluit, illibatam, ex specialî privilegio eam conservando, ac pretiosissimis Virtutum monilibus & vestimentis salutis indutam perpetuò custodiendo.

§. 7. *Anagramma.*

14. VIRgo pla, & MVnDa à peCCato.

Virgo serena; pia, munda, et immaculata.

Versio litteralis

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

